

Padvinderij in Lutten eert verzetsmensen

Hoewel G. J. ter Wijlen druk bezig is het grind om zijn woning te harken, is hij direct bereid mee in huis te gaan om ons te vertellen van het werk der padvinderij. Ter Wijlen is voorzitter van de groepscommissie en als straks de padvinderij tien jaar heeft bestaan, zal hij mee jubileren, evenals de heer Jan Ballast, die al die tijd secr. of penn. is geweest.

Hoe is dat, ontstaan eigenlijk geweest, de padvinderij was toch iets, zo als men vroeger dacht „van de grote stad en van de rijke lui”, niets voor een dorp met eenvoudige mensen?

Dat is ook zo, zegt ter Wijlen, maar na de oorlog is dat veranderd. Het was nodig de jeugd vast te houden, die soms nogal losgeslagen was. Ook de kerkelijke jeugd moest in goede sporen worden geleid.

Het werk is eigenlijk ontstaan via de C.J.M.V. Er was een kampeer clubje van een klein aantal jongens, onder wie Jan Jonker (die ook hulpleider was van de knapenclub) die er veel voor voelde met padvinderij te beginnen, niet alleen voor de kerkjeugd, doch ook voor hen die buitenkerkelijk waren. We hebben dat op de C.J.M.V., waar ik toen voorzitter van was besproken, en Jonker is een cursus gaan volgen in Zwolle. Wel hebben we ons afgevraagd, of het kerkelijk jeugdwerk er onder zou kunnen lijden, maar de opzet was vooral de niet-kerkelijke jeugd te trekken. En het kerkelijk jeugdwerk is er wel om gebleven.

Maar de financiën waren een moeilijk punt. Het was voor de jongens alleen praktisch niet te dragen. Zodoende werd de groepscommissie gevormd, waarvan ik voorzitter werd en Ballast secretaris-penningmeester. Later is die commissie uitgebreid met Arie v. d. Graaf, Herman van Faassen, Jan van Dijk de aannemer en Joh. Jaspers. Ook Gerrits en Abuis zijn nog lid geweest van die commissie, die voornamelijk “toeziende” voogd” moest zijn en op de financiën letten. Gelden zijn op allerlei manier bij elkaar gebracht, er is een bazar gehouden, er zijn aardappelen

Hegweggroep bestaat spoedig tien jaar

gekrabd, kortom als er wat te verdienen viel, werd er gewerkt voor de club, die de „Hegweggroep” als naam kreeg.

Hoe kwam U aan die naam?

We zaten er mee te zweten, om een geschikte naam te vinden, die werkelijk ook iets zei. Toen kwamen we op de gedachte twee omgekomen verzetsmensen te eren. Hans Erik Gouwe, die ook lid was van het kampeerclubje, dat over padvinderij was begonnen en veldwachter Willem Sebel. Zo werd het: HEG.WS, waarin de e voor de klank moest worden opgenomen. We hebben zeer veel medewerking ondervonden, zodat de padvinderij welhaast een zaak van heel het dorp is.

Dank zij de bemiddeling van dokter Gauwe mochten we de watertoren als groepshuis gebruiken, maar omdat het daar des winters te koud was, werden plannen beraamd voor een eigen gebouw, dat enige tijd geleden kon worden geopend. Ook toen was er weer veel medewerking. Het gebouw mocht staan op grond van de heer Mulder, van de Baanbreker. Het is groot 10 bij 5¹/₂ meter en heeft ons f 2000 gekost. Dat was goedkoop! De aannemer J.van Dijk heeft ons daarmee geweldig voortgeholpen, de mensen die er aan gewerkt hebben deden dat belangeloos in vrije uren, enz. enz. De groepscommissie werd omgezet in een stichting tot behartiging van de stoffelijke belangen van de padvindergroep. Er zijn diverse leiders geweest. Op het ogenblik is Jan van Elp hopman. Er is wel eens gesukkeld, maar we hebben niet te klagen. Ook onder de welpen en verkenners die er later bijkwamen, is er reuze veel enthousiasme.

Van de ouders hebben we ook veel medewerking, dat blijkt wel uit het feit dat er niet minder dan 112 ouders in de afgelopen zomer naar Exlo zijn geweest, waar toen hun kroost in tenten verbleef.

Zijn het allen jongens?

Ja, er is ook een padvindstersgreep, maar daar staan wij buiten. Eveneens behoort de kaboutergroep niet tot ons terrein. Onze groep is een open groep, waarvan ieder lid kan worden

En de feestplannen?

Op het plein bij de o.l. school komt een grote feesttent te staan eind April. De Bekkentrekkers, uit Roden, zijn gevraagd voor medewerking. De burgemeester is gevraagd aanwezig te zijn en te spreken. Ook zullen er hoge autoriteiten uit de padvinderij komen, Met name Ds Bardeloos heeft veel liefde voor de padvinderij getoond, trouwens een groot deel van het dorp staat achter dit werk. Ook uit andere kerken zijn padvindsters aangesloten.

En het eigenlijke werk, waaruit bestaat dit?

Kamperen, werken in clubverband en aankweken van het saamhorigheidsgevoel, verband leren leggen enz. Allerlei goed en nuttig werk. De voorzitter glundert, als hij vertelt hoe een lid van de groep, Leo Capelle, indertijd het Jan van Hoofkruis heeft ontvangen, omdat hij een kind van Veldman uit de Dedemsvaart heeft gered, toen het rondreef juist toen Leo naar de padvinderij kwam.

Als de zoon van Ter Wijlen ons nog even een blik heeft laten slaan op hetgeen men uit de boeken leren moet om een hogere rang te behalen, gaan we heen overtuigd dat dit werk de jongens een nuttige bezigheid geeft in hun vrije uren en dat ze daar zelf zeer veel voor over hebben.